

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Притули Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, абзацу другого частини першої статті 9, пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX, другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX

Київ
22 грудня 2025 року
№ 241-1(I)/2025

Справа № 3-221/2025(438/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Притули Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, абзацу другого частини першої статті 9, пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55) зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до деяких законів України щодо

удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 6, ст. 33), другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 28, ст. 188).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб’єкт права на конституційну скаргу – Притула Олег Григорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) статтю 1, абзац другий частини першої статті 9, пункти 2, 5 частини третьої статті 13 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (далі – Закон № 794) зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX (далі – Закон № 305), друге речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (далі – Закон № 440).

Статтею 1 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, закріплено, що Державне бюро розслідувань є державним правоохоронним органом, на який

покладаються завдання щодо запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції.

Відповідно до абзацу другої частини першої статті 9 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, організаційну структуру Державного бюро розслідувань визначає Президент України.

Частиною третьою статті 13 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, встановлено, що директор територіального управління Державного бюро розслідувань призначає на посади та звільняє з посад працівників відповідного територіального управління, крім тих, які призначаються Директором Державного бюро розслідувань відповідно до статті 12 Закону № 794 (пункт 2); видає у межах своїх повноважень накази і розпорядження (пункт 5).

Згідно із другим реченням абзацу першої частини третьої статті 87 Закону № 889 у редакції Закону № 440 суб'єкт призначення або керівник державної служби може пропонувати державному службовцю будь-яку вакантну посаду державної служби у тому самому державному органі (за наявності).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані приписи Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, Закону № 889 у редакції Закону № 440 не відповідають статтям 6, 19, 43 Конституції України та порушують його права на рівний доступ до державної служби та працю, гарантовані статтями 38, 43 Основного Закону України.

На підтвердження своєї позиції Притула О.Г. посилається на окремі приписи Конституції України, законів України, юридичні позиції Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України (пункт 5 статті 62).

Підпунктом 6 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення проведення конкурсів на зайняття посад державної служби та інших питань державної служби“ від 23 лютого 2021 року № 1285–IX (далі – Закон № 1285) частину третю статті 87 Закону № 889 викладено в новій редакції, а саме:

„Суб’єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів.

Одночасно з попередженням про звільнення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті суб’єкт призначення або керівник державної служби пропонує державному службовцю іншу рівнозначну посаду державної служби або, як виняток, нижчу посаду державної служби відповідно до професійної підготовки та професійних компетентностей. При цьому враховується переважне право на залишення на роботі, передбачене законодавством про працю.

Державний службовець звільняється на підставі пункту 1 частини першої цієї статті у разі, коли відсутня можливість запропонувати відповідні посади, а також у разі його відмови від переведення на запропоновану посаду“.

З аналізу змісту частини третьої статті 87 Закону № 889 у редакції Закону № 1285 убачається, що друге речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону № 889 у редакції Закону № 440 утратило чинність.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в частині відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону № 889 у редакції Закону № 440 на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його

окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Притула О.Г. вважає, що стаття 1, абзац другий частини першої статті 9, пункти 2, 5 частини третьої статті 13 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, не відповідають Конституції України (є неконституційними).

Аналіз змісту конституційної скарги свідчить про те, що Притула О.Г., стверджуючи про неконституційність статті 1, абзацу другого частини першої статті 9, пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, висловив незгоду із судовими рішеннями, ухваленими в його справі.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що незгоду з судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 24 червня 2019 року № 40-у(II)/2019, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

З огляду на викладене Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності статті 1, абзацу другого частини першої статті 9, пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону № 794 зі змінами, внесеними Законом № 305, а отже, не дотримав вимог

пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“,

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Притули Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, абзацу другої частини першої статті 9, пунктів 2, 5 частини третьої статті 13 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань“ від 3 грудня 2019 року № 305–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими

положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**